1 ANY DE PANDÈMIA AVUI: 50 VIDES DURANT LA COVID

DIEGO FERNANDO REYES

21 ANYS. SOLSONA

«No vaig poder tornar a Catalunya fins a l'octubre»

ARNAU VALVERDE. SOLSONA

■ «La meva mare és anèmica i la meva germana té asma, però la veritat és que dels tres el que pitjor ho va passar vaig ser jo, tot i passar-ho com una grip normal», explica aquest solsoní al qual la covid va afectar part de la seva família a principis d'any. Tot i això, Reyes va viure la major part de la pandèmia a Colòmbia, el seu país d'origen. «Jo havia de tornar el maig però no ho vaig poder fer fins aquest octubre», va explicar el jove de 21 anys, que va passar aquells mesos cuidant els seus avis. «Aquí les mesures s'han basat més en l'ètica, com per exemple el fet d'anar a comprar menjar. A Colòmbia van ser més estrictes en aquest sentit», explica l'estudiant.

JESSICA CANO

34 ANYS. SOLSONA

«Encara notem que a la gent li costa més venir»

ARNAU VALVERDE. SOLSONA

■ Jessica Cano defineix de complicat l'any que ha passat des de l'inici de la pandèmia. La solsonina treballa a la botiga de roba i complements Dariku, on també ha notat els efectes de la covid-19. «En l'àmbit econòmic han baixat bastant les vendes. Notem que a la gent encara li costa més venir, sobretot a les persones grans», apunta Cano, que afegeix que «les que venen és perquè busquen alguna cosa específica i és que hi ha dones que em diuen que s'han de comprar roba i no poden anar enlloc». La solsonina també critica com s'ha gestionat el tema de les ajudes als autònoms i assegura que hauria apostat per una altra alternativa.

JOSEP MARIA ROCA

56 ANYS. BERGA

«Hem perdut molts clients que venien a dinar»

GUILLEM CAMPS. BERGA

■ La restauració ha estat un dels sectors més damnificats per la pandèmia. Josep Maria Roca, propietari del restaurant 9Tabal de Berga, assenyala que els ha perjudicat especialment la poca activitat durant el cap de setmana. «Hi ha molts clients que venien a dinar dissabte i diumenge, i ara si se'n poden estar no venen», recalca Roca. A més, considera que, amb les restriccions anteriors, que obligaven aquestes establiments a obrir per franges, «era un tancament encobert». D'altra banda, es queixa que pràcticament no han rebut ajudes, creu que els problemes més grans vindran si no es poden allargar els ERTO.

ANNA ROMERA

47 ANYS. BERGA

«Hem tingut algunes pujades i baixades»

GUILLEM CAMPS. BERGA

■ Anna Romera és directora d'una empresa de treball temporal de Berga. L'ETT Plus, situada al passeig de la Pau, treballa especialment amb els sectors textil, siderúrgic, alimentari, fusta i plàstic. Reconeix que amb la crisi de la pandèmia han tingut algunes «pujades i baixades», ja que les empreses «estan molt dèbils», destaca. Això sí, considera que al Berguedà «ens estem mantenint bastant». Això contrasta, segons relata Romera, amb la situació de d'altres comarques, on «estan tenint una baixada molt gran». A més, la directora de l'empresa destaca que cada vegada hi ha més gent que s'interessa més pel treball temporal.

MARCOS MARTÍNEZ

46 ANYS. BELLVER DE CERDANYA

«Un any trist sense la família de Bellver»

M.S. BELLVER DE CERDANYA

■ En Marcos és un bellverenc que viu a Barcelona per la feina: «He estat tot el confinament a Barcelona,només vam poder pujar el mes d'agost, des del mes de setembre fins ara sense poder visitar la comarca, la família, els amics.... (cal dir que vaig pujar jo sol el diumenge de les votacions). Per a la seva família «ha estat un any complicat, sobretot perquè no hem vist els pares, hem patit per la seva salut, hem tingut sort que no han passat la covid. Emocionalment, ha estat «trist perquè com a avis no han pogut gaudir amb normalitat dels seus nets, pràcticament no els han vist. I els nets també han trobat molt a faltar la relació...»

MIQUEL FRASQUET

48 ANYS. VIC

«Pujar al pis de Bellver ens hauria ajudat»

M.S. BELLVER DE CERDANYA

■ La família Frasquet, d'Osona, ha vist com la pandèmia els interferia de ple en una de les decisions més importants que ha pres en els últims anys. Després de decidir-se a comprar un pis a Bellver per gaudir del Pirineu, les restriccions li han impedit seguir l'evolució del tram final de les obres i fins i tot estrenar l'habitatge. Han vist des de Vic les nevades al Pirineu sense poder desplaçar-se a Bellver a gaudir de l'hivern. Frasquet explica que «pujar a Bellver ens hauria ajudat a relaxar-nos, encara que haguéssim hagut de sortir a caminar sols, el fet d'estar en contacte amb la natura et fa sentir més bé, més relaxat... en fi, recarregues piles».

DOLORS BOIXADER

59 ANYS BERGA

«Hem hagut de fer una mica de psicòlegs»

GUILLEM CAMPS. BERGA

■ Dolors Boixadera és propietària d'una perruqueria de Berga. Amb la declaració de l'estat d'alarma el març de l'any passat, diu que va ser molt dur «perdre el contacte amb els companys». Per la reobertura, al mes de maig, explica que és «com si comencéssim a treballar en un lloc nou. No tenia res a veure amb la perruqueria d'abans», assenyala Boixadera, en relació amb tots els protocols als quals es van haver d'adaptar. A més, destaca que «hi havia gent que venia amb molta por». Això ha obligat l'establiment a habilitar un espai reservat exclusivament per a aquestes persones. «Els hi hem hagut de fer entendre que era un lloc segur, hem fet una mica de psicòlegs», afirma.

VALENTÍ TUSET

54 ANYS. PUIGCERDÀ

«Ja hem de mirar la temporada de l'any que ve»

M.S. PUIGCERDÀ

■ Per a les botigues de lloguer i venda de material d'esquí ha estat un any nefast. Un any que no compta per al negoci. Valentí Tuset, fill de Saneja i responsable d'Esports Tubosa de Puigcerdà, explica que «el tancament per Nadal ja va resultar fatal per a nosaltres, després va venir el de cap de setmana i després el comarcal... no hem vist la llum al final del túnel». Valentí Tuset, que es defineix com a optimista, no ha trobat motius, però, per ser-ne, a mesura que passaven les setmanes. Ara amb la represa de la mobilitat apunta que «per a la temporada de neu ja fem tard, el millor que podem fer és posar els ulls ja en la temporada que ve».

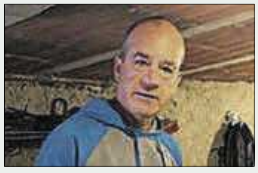
ISABEL ARRIOLA

53 ANYS. GIRONELLA

«He d'improvisar un plató a casa per fer anuncis»

GUILLEM CAMPS. BERGA

■ Isabel Arriola és actriu. La pandèmia ha capgirat la dinàmica de la seva feina. Ara, explica que la majoria de coses «les faig des de casa». «He d'improvisar un plató. És estrany, i ho continuarà sent. El sector està molt tocat», considera Arriola. L'actriu disposa d'un representant que li proposa feines, com ara per fer anuncis, pel·lícules, una sèrie espanyola o una sèrie de TV3. Alesshores, ha de realitzar una sèrie de proves, que serien l'equivalent a les entrevistes de feina. Algunes les ha de fer des del seu domicili i d'altres són presencials. «Nosaltres continuem veient anuncis a la televisió durant la pandèmia, però hi ha uns protocols molt difícils, recorda.

XAVI LLONGUERAS

57 ANYS. PRULLANS

«La incertesa ha dominat la nostra rutina diària»

M.S. PRULLANS

■ Per al guia internacional d'alta muntanya Xavi Llongueras, aquest any de pandèmia ha suposat un canvi radical en la seva rutina laboral. De treballar arreu del món conduint excursionistes als cims més alts de tots els continents ha passat a quedar reclòs a Prullans esperant que torni la normalitat. La feina li ha baixat el 99,9% i, segons explica, la incertesa s'ha convertit en la dominadora de la seva quotidianitat: «La incertesa crea angoixa pel futur laboral i econòmic i inestabilitat psicològica, que també és important; ningú no sap quan tornarem a la normalitat i això fa que no sàpigues ben bé què fer». Llongueras ha agraït el suport d'entitats gremials.